

บทคัดย่อ

ชื่อเรื่องวิทยานิพนธ์ : การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน โดยการเปิดอกภิปรายทั่วไปเพื่อลบมติไม่ไว้วางใจ : ศึกษาเฉพาะกรณีที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของรัฐบาล

ชื่อผู้เขียน : พันตำรวจตรี รพีพงษ์ สุขไพบูลย์
ชื่อปริญญา : ศิปิตราศตรมหาบัณฑิต
สาขาวิชา : รัฐศาสตร์
ปีการศึกษา : 2543

คณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

1. รองศาสตราจารย์ ดร.ชัยชนะ อิงคะวัต ประธานกรรมการ
2. รองศาสตราจารย์ ดร.สุรพล ราชกันฑารักษ์
3. ผู้ช่วยศาสตราจารย์พิมล พุพิพิช

การศึกษาวิจัยเรื่อง การควบคุมการบริหารราชการแผ่นดินโดยการเปิดอกภิปรายทั่วไปเพื่อลบมติไม่ไว้วางใจ : ศึกษาเฉพาะกรณีที่มีผลต่อการปฏิบัติงานของรัฐบาลนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงขั้นตอน วิธีการ และสาระสำคัญของการควบคุมการบริหารราชการแผ่นดิน โดยยัตติขอเปิดอกภิปรายทั่วไปเพื่อลบมติไม่ไว้วางใจ ในญัตติที่สำคัญ ๆ และมีผลกระทบต่อเสถียรภาพและความมั่นคงของรัฐบาลในแต่ละยุคสมัย ทั้งนี้เพื่อการหาข้อเสนอแนะ ซึ่งทำให้กระบวนการอภิปรายทั่วไปเพื่อลบมติไม่ไว้วางใจเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยผลจากการศึกษาพบว่า ผลกระทบทางการเมืองที่เกิดขึ้นจากการเปิดอภิปรายทั่วไปในกรณีศึกษา มีดังนี้

การลาออกของฝ่ายบริหาร อาทิ การลาออกของรัฐบาลพันเอก พระยาพหลพล-พยุหเสนา จากการอภิปรายทั่วไปในญัตติเรื่องการจัดการทรัพย์สินของฝ่ายพระมหากษัตริย์ (27 กรกฎาคม 2480) การลาออกของรัฐบาลพลเรือตรี ถวัลย์ ธรรมนาวาสวัสดิ์ จากการอภิปรายทั่วไปเพื่อลบมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะในโภbayด้านต่าง ๆ (19 - 26

พฤษภาคม 2490) และการลาออกของรัฐบาลพลเอก เกรียงศักดิ์ ชุมนันทน์ อันเป็นผลจากการยื่นญัตติขอเปิดอภิประยท์ไว้ไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี (3 มีนาคม 2523) โดยการลาออกของรัฐบาลดังกล่าว ส่วนใหญ่เป็นเพราะความตระหนักถึงข้อบกพร่องที่เกิดขึ้น

การยุบสภาพผู้แทนราษฎร ซึ่งสาเหตุของการประกาศยุบสภาพผู้แทนราษฎรเกิดขึ้นจากญัตติที่ใช้ในการเปิดอภิประยท์ไว้ไป เช่น การเปิดอภิประยท์ไว้ไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีทั้งคณะ (17 – 18 พฤษภาคม 2538) กรณีการออกเอกสารสิทธิ์ ส.ป.ก. 4-01 ในจังหวัดภูเก็ต สมัยนายชวน หลีกภัย เป็นนายกรัฐมนตรี การตระหนักรถึงความแตกแยกขัดแย้งภายในพรรคร่วมรัฐบาล ในระหว่างการเปิดอภิประยท์ไว้ไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี นายบรรหาร ศิลปอาชา (18 – 21 กันยายน 2539)

ความแตกแยกภายในพรรคร่วมรัฐบาล การเปิดอภิประยท์ไว้ไป ซึ่งมีผลตามมาคือความแตกแยกภายในพรรคร่วมรัฐบาล อันนำไปสู่การลาออกของรัฐมนตรีที่สำคัญบางคน และการแยกตัวของสมาชิกพรรครัฐบาลในสมัยรัฐบาลจอมพล ป. พิบูลสงคราม (29 – 30 สิงหาคม 2500) การคงออกเสียงไว้วางใจของพรรครัฐบาล ในการลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคล (8 – 10 พฤษภาคม 2539) และการเสนอเงื่อนไขในการยกมือสนับสนุน นายบรรหาร ศิลปอาชา ของพรรคร่วมรัฐบาล ในการอภิประยท์ไว้ไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรี (18 – 21 กันยายน 2539) สิ่งเหล่านี้เป็นความแตกแยกของพรรคร่วมรัฐบาลที่เป็นผลจากการเปิดอภิประยท์ไว้ไปทั้งสิ้น

ผลจากการศึกษามีข้อเสนอแนะว่า การจะทำให้การเปิดอภิประยท์ไว้ไปมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นนั้น พรรคร่วมต้องมีการนำเสนอญัตติในประเด็นที่สอดคล้องกับความต้องการของประชาชนให้มากที่สุด เช่น การบริหารงานที่ขาดความโปร่งใส มีผลกระทบต่อผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติ ไม่ควรนำเรื่องส่วนตัวมาอภิประยท์ไว้วางใจ อีกทั้งการอภิประยท์ควรเน้นที่เนื้อหาสาระ และปลูกสร้างสิ่งที่ดีงามแก่ประชาชนด้วย